

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ JUDr. Ing. D. Ď. - Stavebno-obchodná firma H.**, s miestom podnikania v H., IČO : X., **2/ akad. mal. a soch. M. T.**, bývajúcej v B., oboch zastúpených JUDr. J. H., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ JUDr. J. J.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu Ž., s.r.o. so sídlom v B., IČO : X. zastúpenému JUDr. M. A., advokátom so sídlom v B., **2/ S., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO : X. zastúpenému opatrovníčkou Mgr. B. K., zamestnankyňou Okresného súdu Nové Zámky, **3/ O. O.**, bývajúcemu v N., **4/ D. O.**, bývajúcej v N., žalovaní **3/ a 4/** zastúpení JUDr. K. B., advokátom so sídlom v N., **5/ P., s.r.o.**, so sídlom v N., IČO : X., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 8 C 19/2001, o dovolaní žalobcov **1/ a 2/** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. apríla 2010 sp. zn. 5 Co 81/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovia **1/ a 2/** sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanému **1/** v lehote 3 dní trovy dovolacieho konania vo výške 43,09 € do rúk JUDr. M. A., advokáta so sídlom v B..

Žalovaným **2/ až 5/** náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 26. novembra 2009 č.k. 8 C 19/2001-791 konanie o žalobe žalobkyne **2/** a konanie o žalobe žalobcu **1/** voči žalovaným **1/**, **2/**, **3/** a **5/** zastavil.

Žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov konania vo výške 345,31 € a žalovanému 3/ vo výške 53,49 €, žalobkyni 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalovanej 4/ náhradu trov konania vo výške 26,74 €; žalovaným 2/ a 5/ právo na náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že konanie o žalobe žalobkyne 2/ a konanie o žalobe žalobcu 1/ proti žalovaným 1/, 2/, 3/ a 5/ zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p., pretože obaja žalobcovia (žalobkyňa 2/ v celom rozsahu a žalobca 1/ proti žalovaným 1/, 2/, 3/ a 5/) vzali žalobu späť. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 146 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti výrokom, ktorými boli zaviazaní k náhrade trov konania, uznesením z 29. apríla 2010 sp. zn. 5 Co 81/2010 uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti potvrdil a žalovaným 1/, 3/ a 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti o trovách konania a k námietke žalobcov 1/, 2/, podľa ktorej mal súd pre rozhodnutie o trovách konania aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p., uviedol, že v danom prípade aplikácia tohto ustanovenia neprichádzala do úvahy, nakoľko neboli nezistené dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné náhradu trov konania čo i len sčasti nepriznať.

Uznesenie odvolacieho súdu napadli žalobcovia 1/, 2/ dovolaním a žiadali, aby dovolací súd zrušil uznesenia súdov oboch stupňov a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietali nesprávne právne posúdenie veci (§ 242 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) pri rozhodovaní o náhrade trov konania obomi súdmi nižších stupňov. Boli toho názoru, že nezavinili zastavenie konania, nakoľko žalobu vzali späť z dôvodu, že žalovaní v priebehu konania medzi sebou previedli nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu; v súčasnosti ich výlučnou vlastníčkou je žalovaná 4/. Vzhľadom na konanie žalovaných boli „v zmysle zákona povinní meniť žalobný návrh“, a preto podľa nich zastavenie konania zavinili výlučne žalovaní.

Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcov 1/, 2/ uviedol, že dovolanie nie je v danej veci prípustné a žalobcami uvádzané dovolacie dôvody nie sú naplnené.

Žalovaní 2/ až 5/ sa k dovolaniu žalobcov nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným najskôr prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil výroky súdu prvého stupňa o náhrade trov.

V zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme (uznesenie), je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Žalobcovia 1/, 2/ v prejednávanej veci napadli dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o trovách konania. Takéto uznesenie je v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená. Dovolanie žalobcov by v dôsledku toho mohlo byť procesne prípustné len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných vád, ktoré

sú uvedené v § 237 O.s.p. (porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 1998 sp. zn. 5 Cdo 69/98, ktorý bol publikovaný ako R 117/1999).

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a, ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Žalobcovia 1/, 2/ procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. nenamietali; ich existencia v dovolacom konaní nevyšla ani najavo. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Žalobcovia 1/, 2/ v dovolaní odvolaciemu súdu vytýkajú, že jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu

pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Z dôvodu, že dovolanie žalobcov nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalobcov 1/, 2/ podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobcov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcom 1/ a 2/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný 1/ podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a trovy tohto konania vyčíslil. Dovolací súd mu priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ho zastupoval aj pred súdmi nižších stupňov) za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia z 22. februára 2011 [§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhlášky č. 232/2010 Z.z. (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 28,50 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,21 €)] a daňou z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 43,09 €. Dovolací súd nepriznal žalovaným 2/ až 5/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová